

RÅDETS BESLUTNING

af 28. februar 2000

om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at fravige artikel 6 og 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

(2000/186/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 27,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland har ved skrivelser modtaget i Kommissionens Generalsekretariat hhv. den 8. januar og den 27. august 1999 anmodet om på grundlag af artikel 27 i direktiv 77/388/EØF at måtte fravige dette direktivs artikel 6 og 17.
- (2) I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen tillade en medlemsstat at indføre eller forlænge varigheden af særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, hvis formålet er at forenkle afgiftsopkrævningen eller forebygge visse former for svig eller unddragelse.
- (3) Kommissionen underrettede de øvrige medlemsstater om anmodningen fra den tyske regering ved skrivelse af 11. oktober 1999, jf. artikel 27, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF.
- (4) Formålet med første undtagelse er helt at fjerne retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af nævnte varer og tjenesteydelser anvendes af den afgiftspligtige person selv eller hans personale til privat brug eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Denne foranstaltning, der fraviger artikel 17, begrundes med behovet for en forenkling af momsopkrævningen.
- (5) Formålet med den anden anmodning om at måtte fravige artikel 17, stk. 2, og artikel 6 i direktiv 77/388/EØF er både at begrænse afgiftspligtige personers ret til at fradrage moms i henhold til artikel 17, stk. 2, til 50 % for så vidt angår de samlede udgifter til køretøjer, der ikke udelukkende anvendes til erhvervmæssige formål, og at give tilladelse til ikke at opkræve moms på

personbiler til privat brug. Denne maksimumsgrænse for en afgiftspligtig persons ret til at fradrage moms begrundes med, at det har vist sig vanskeligt at kontrollere, hvordan udgifterne fordeler sig mellem privat og erhvervmæssig brug for goder af denne art, og den deraf følgende risiko for skattesvig og misbrug. Desuden vil en sådan foranstaltning give mulighed for en mere forenklet ordning for beskatning af privat brug af køretøjer.

- (6) Maksimumsgrænsen for en afgiftspligtig persons ret til at fradrage moms må dog ikke finde anvendelse på udgifter til køretøjer, der er en del af den afgiftspligtige persons omsætningsaktiver. Nævnte grænse må heller ikke anvendes, hvis køretøjet højst anvendes 5 % til privat brug. I disse tilfælde gælder de normale fradragsregler i artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF fortsat.
- (7) Det sikres med disse bestemmelser, at princippet om, at den afgiftspligtige har ret til at fradrage samtlige afgifter, han har betalt som led i sin skattepligtige virksomhed, ikke fraviges mere end, hvad der er nødvendigt for at bekæmpe risikoen for skattesvig eller -unddragelse, jf. Domstolens retspraksis ⁽²⁾ for fortolkningen af artikel 27 i direktiv 77/388/EØF.
- (8) Endelig fremlagde Kommissionen den 17. juni 1998 et forslag til rådsdirektiv ⁽³⁾ om ændring af direktiv 77/388/EØF med hensyn til ordningen for fradrag af moms. Formålet med forslaget er at gennemføre en endelig harmonisering af de forskelligartede regler med hensyn til maksimumsgrænser for fradragsretten, der i dag finder anvendelse i medlemsstaterne, eftersom disse forskellige regler kan medføre en forvrejning af konkurrencen i den internationale samhandel, idet disse forskelle afspejler sig i priserne på varer og tjenesteydelser.
- (9) Det bør derfor fastsættes, at disse undtagelsesforanstaltninger kun er gyldige indtil ikrafttrædelsen af nævnte direktivforslag, dog senest indtil den 31. december 2002, dersom direktivet ikke er sat i kraft inden da. En sådan maksimumsfrist gør det muligt til sin tid at vurdere, om undtagelsen stadig er formålstjenlig, afhængigt af forløbet af drøftelserne om direktivforslaget i Rådet.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/85/EF (EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34).

⁽²⁾ Se sag af 29. maj 1997, Werner Skripalle (C-63/96, 1997-samling, s. I-2847).

⁽³⁾ EFT C 219 af 15.7.1998, s. 16.

- (10) Undtagelsen har ingen negative virkninger på Fællesskabets egne momsindtægter —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, som ændret ved artikel 28f i samme direktiv, bemyndiges Forbundsrepublikken Tyskland til at fjerne retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af nævnte varer og tjenesteydelser anvendes af den afgiftspligtige person selv eller hans personale til privat brug eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Artikel 2

Uanset artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, som ændret ved artikel 28f i samme direktiv, og uanset artikel 6, stk. 2, litra a), i samme direktiv, bemyndiges Forbundsrepublikken Tyskland til at begrænse retten til at fradrage moms til 50 % for så vidt angår udgifter til køretøjer, der ikke udelukkende anvendes til erhvervmæssige formål, og til ikke at sidestille

privat brug af køretøjer, der tilhører en afgiftspligtig persons virksomhed, med tjenesteydelser, der udføres mod vederlag.

Bestemmelserne i foregående stykke gælder ikke, når køretøjet er en del af den afgiftspligtige persons omsætningsaktiver, eller når køretøjet højst anvendes 5 % til privat brug.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. april 1999.

Den ophører med at gælde på den dato, hvor der iværksættes et direktiv om udgifter, der ikke giver ret til fradrag af moms, eller senest den 31. december 2002.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Rådets vegne

J. PINA MOURA

Formand